

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Yes, I am fashion, s. r. o.**
sídlem Žofinská 233, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Krásným
sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava
proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2019 č. j. 3301/19/5000-10610-701638,
ve věci uložení pokuty

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 31. 1. 2019 č. j. 3301/19/5000-10610-701638 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Tomáše Krásného, sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2019, č. j. 3301/19/5000-10610-701638, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 14. 6. 2018, č. j. 2564114/18/3200-11480-801762, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 29 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění účinném v rozhodném období (dále jen „zákon o EET“) a byla mu uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 10 000 Kč a dále mu bylo uloženo nahradit náklady řízení částkou 1 000 Kč.
2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:
 - 1) Prvá žalobní námitka spočívá v tom, že skutek, jenž je kladen žalobci za vinu, není z formálních důvodů přestupkem. Zboží, které je předmětem obvinění, nepodléhá evidenci tržeb, když se jedná o ručně vyráběné ponožky, jejichž výrobu si zajišťuje žalobce sám. Tuto skutečnost považuje žalobce v rámci provedeného dokazování za prokázanou. Pokud žalovaný této námitce nepřisvědčil a odkázal na Metodický pokyn k aplikaci zákona o evidenci tržeb č. j. 14332/18/7100-10114-205170, verze 4.0 platná ke dni 1. 3. 2018 (dále jen „Metodický pokyn“), dle kterého je třeba evidovat tržby i z minoritní činnosti, jež nepodléhá povinnosti evidence tržeb, žalobce má za to, že byl povinen se řídit zákonem. Dle § 37 odst. 1 písm. b) bodu 2 zákona o EET jsou z evidence tržeb dočasně vyloučeny všechny tržby maloobchodu s výjimkou ubytovacích, stravovacích a uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 45.1., 45.3., 45.4., pokud jde o obchod, 46 a 47. Dle žalobce lze vlastní výrobu ponožek podřadit pod služby uvedené v klasifikaci NACE pod kódy 13 a 14, na které se tedy zákon o EET prozatím nevztahuje.
 - 2) Druhou žalobní námitku spatřuje žalobce v tom, že jednání nedosáhlo takové intenzity, aby je bylo možné označit za přestupek. V daném případě nedošlo k zaevidování tržby ve výši 79 Kč z důvodu nefunkčnosti internetového připojení a zaměstnankyně žalobce věc vyřešila nesprávně. Za těchto okolností nemohl být

porušen ani ohrožen zákonem chráněný zájem společnosti na výběru daní, jelikož daňový výnos z takové tržby je zcela marginální, navíc za situace, kdy po odstranění problému s internetovým připojením byla tržba zaevidována.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že s právními názory žalobce uvedenými v žalobě nesouhlasí a navrhuje zamítnutí žaloby. Skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu, na který si dovoluje odkázat. K prvnímu žalobnímu bodu, tedy absenci formálního znaku přestupku, uvádí následující. Z Metodického pokynu vyplývá, že pokud vznikne povinnost začít evidovat tržby z hlavní činnosti, automaticky vzniká povinnost začít evidovat tržby i z minoritní činnosti bez dalšího posuzování kritérií. Metodický pokyn představuje pro žalovaného pokyn nadřízeného orgánu, který je pro správní orgán závazný a odchýlení od něj by představovalo libovůli správního orgánu a porušení zásady rovného zacházení. K absenci materiální stránky přestupku odkázal žalovaný v podrobnostech na body č. 35-42 napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že společenská škodlivost předmětných přestupků není natolik nepatrná, aby ji nebylo možno ve správním řízení postihnout, jak tvrdí žalobce. Jednání žalobce, kterým byly naplněny dvě ze čtyř možných skutkových podstat na úseku evidence tržeb, tak lze bezpochyby považovat za společensky škodlivé. K námitce marginálního daňového výnosu z tržby 79 Kč žalovaný uvádí, že hodnota tržby, jež byla předmětem kontrolního nákupu, není relevantní. Rozhodující jsou povinnosti dle zákona o EET, kterých žalobce v daném případě nedostál.
4. Podáním ze dne 16. 5. 2019 žalobce doplnil žalobu o další žalobní námitku. Vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu, popisu skutku i dalším okolnostem případu má za to, že výše pokuty ve výši 10 000 Kč je zjevně nepřiměřená a neodpovídá intenzitě porušení povinnosti žalobce.
5. Dne 17. 7. 2019 byla soudu doručena replika žalovaného, ve které uvádí, že námitka k nepřiměřené výši pokuty byla žalobcem poprvé uplatněna až v doplnění žaloby, v důsledku čehož se jedná o opožděně podanou žalobní námitku a krajský soud by k ní neměl vůbec přihlížet.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
7. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 15. 2. 2018 provedl správní orgán I. stupně místní šetření za účelem prověření plnění povinností při evidenci tržeb dle zákona o EET v provozovně žalobce v obchodním centru Laso, Ostrava. V rámci tohoto šetření byl úředními osobami v čase 14:45 hod. proveden kontrolní nákup 1 páru šedých ponožek v částce 79 Kč. Při placení tržby byl úředním osobám vystaven pouze běžný paragon, který neobsahoval náležitosti dle ust. § 20 zákona o EET. Na dotaz, proč nebyla ihned po zaplacení vystavena účtenka, uvedla zaměstnankyně žalobce N. S., že dochází k častým výpadkům internetu, kdy bývají tržby zaevidovány dodatečně. Následně správní orgán I. stupně zjistil, že tržba z kontrolního nákupu v částce 79 Kč byla zaevidována až dne 16. 2. 2019 v čase 8:59:21 hod., přičemž se jednalo o první zaslání údajů o předmětné tržbě. Dne 5. 4. 2018 žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku včetně poučení o možnosti navrhopvat důkazy a možnosti nahlédnutí do spisu sp. zn. 84/2018-EET-3200, čehož žalobce využil dne 13. 4. 2018 prostřednictvím svého zmocněnce advokáta Mgr.

Tomáše Krásného. Tento zaslal v zastoupení žalobce správnímu orgánu I. stupně vyjádření, ve kterém opakuje, že žalobce má s internetovým připojením dlouhodobé problémy, kdy musel přistoupit až ke změně dodavatele. V případě internetového výpadku měly pracovnice žalobce pokyn vystavovat účtenky bez fiskálního evidenčního kódu s tím, že situace mají vždy nahlásit a žalobce tyto tržby zašle datovou zprávou správci daně. V den kontroly prodala zboží pověřeným pracovníkům paní H., která nepracovala v té době u žalobce dlouho, zazmatkovala a vystavila kontrolorům pouze analogovou účtenku, což považuje žalobce za nedopatření. Vyjádření obsahovalo rovněž návrh na provedení dalších důkazů, a to výsledkem svědků p. S. a H. a emailovou korespondenci mezi žalobcem a dodavatelem internetu. Dne 11. 5. 2018 proběhly výše navržené výsledky svědkyň S. a H., o čemž byly pořízeny protokoly. Následně se téhož dne uskutečnilo ústní jednání, během kterého se zástupce žalobce vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí i ke svědeckým výpovědím. Zástupce žalobce nadále trval na tom, že nebyla splněna jak materiální, tak formální stránka přestupku. Dne 14. 6. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 29 zákona o EET, a byla mu uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 10 000 Kč. Dne 25. 6. 2018 bylo proti prvostupňovému rozhodnutí podáno odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

8. Podle § 18 odst. 1 písm. a), písm. b) zákona o EET je poplatník povinen nejpozději při uskutečnění evidované tržby
 - a) zaslat datovou zprávou údaje o této evidované tržbě správci daně a
 - b) vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.
9. Podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona o EET se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě správci daně.
10. Podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona o EET se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.
11. Podle § 29 odst. 2 písm. b) zákona o EET lze za přestupek uložit pokutu do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b).
12. Podle § 37 zákona o EET:
 - (1) Evidovanými tržbami dočasně nejsou
 - a) ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do konce třetího kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona všechny tržby, s výjimkou ubytovacích a stravovacích služeb uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 55 a 56,
 - b) od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona všechny tržby, s výjimkou
 1. ubytovacích a stravovacích služeb uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 55 a 56 a
 2. velkoobchodu a maloobchodu uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 45.1, 45.3, 45.4, pokud jde o obchod, 46 a 47,

- (2) Klasifikací NACE se pro účely tohoto zákona rozumí klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění.
13. V prvním žalobním bodě žalobce namítl nesprávné a nedostatečné vypořádání odvolací námitky, že předmětné zboží nepodléhalo evidenci tržeb. Žalobce již v průběhu správního řízení a následně také v odvolání namítal, že výrobu předmětného zboží, tj. ručně vyráběných ponožek, si zajišťuje sám a toto zboží spadá pod klasifikaci NACE uvedenou v § 37 odst. 2 zákona o EET. Podle žalobce lze vlastní výrobu ponožek zařadit pod služby uvedené v klasifikaci NACE pod kódy 13 a 14, takže tržby z tohoto zboží jsou ve smyslu ust. § 37 odst. 1 písm. b) bod 2. zákona o EET tržbami, které se neevidují.
14. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že provozovna žalobce není určena apriori k výrobě oděvních doplňků, takže výroba ponožek představuje minoritní činnost, která nemá žádný vliv na absenci povinnosti k EET.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal odvolací námitku odkazem na Metodický pokyn, podle kterého pokud podnikatel provozuje více činností, tedy kromě činnosti hlavní i činnosti malého rozsahu, tzn. minoritní činnosti, je potřeba z pohledu evidence tržeb každou tuto činnost posuzovat zvlášť. Metodický pokyn upravuje, že „*V případě, že vznikne povinnost začít evidovat tržby z hlavní činnosti, automaticky vzniká povinnost začít evidovat tržby i z minoritní činnosti bez dalšího posuzování kritérií.*“ Na základě uvedeného žalovaný uzavřel, že není nutno rozebírat, kdo je výrobcem ponožek, neboť evidenční povinnost doléhá na minoritní činnosti žalobce.
16. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalobce, že žalovaný nevypořádal odvolací námitku dostatečným a přezkoumatelným způsobem, když nevyhodnotil, zda prodané zboží spadá pod klasifikaci NACE, konkrétně kódy 13 a 14. Krajský soud má na rozdíl od žalovaného za to, že klasifikace prodaného zboží je v daném případě primární otázkou, bez jejíhož zodpovězení nelze správně aplikovat ust. § 37 odst. 1 písm. b) bod 2. zákona o EET. Skutečnost, zda konkrétní tržba podléhá evidenci, se odvíjí od určení, z jaké ekonomické činnosti zboží, jehož prodejem byla získána tržba, pochází.
17. Argumentaci žalovaného Metodickým pokynem nelze považovat za náležité vypořádání vznesené odvolací námitky. Podle ustálené právní teorie a praxe se metodická opatření a návody řadí do kategorie vnitřních předpisů sloužících ke konkretizaci nebo výkladu obecně závazných předpisů vyšší právní síly, tj. zejména zákonů a vyhlášek, ovšem za splnění požadavku, že nevybočují z mezí daných těmito obecně závaznými předpisy, což znamená, že s nimi nemohou být v rozporu. Vzhledem k tomu, že tyto vnitřní předpisy vydává správní orgán odvozuje tuto pravomoc ze svého nadřízeného postavení vůči ostatním správním orgánům v rámci svého resortu, mají charakter doplňujících interních předpisů bez obecně závazného charakteru (srov. např. : *Hendrych, D. a kol.: Správní právo, obecná část, 6. vydání 2006, c. h. Beck, Praha 2006, s. 189 a násl.*). Předmětný metodický pokyn vydalo Generální finanční ředitelství k vyjasnění některých výjimek a nejasností zákona o EET. Metodický pokyn tedy není obecně závazným právním předpisem, žalobci nelze klást k tíži jeho neznalost a jeho existence nezbavuje žalovaného povinnosti řádně vypořádat vznesenou odvolací námitku směřující do způsobu aplikace zákonné normy.

Krajský soud dodává, že pravidlo vyslovené v Metodickém pokynu, o něž žalovaný opírá svou argumentaci, tj. že povinnost evidovat tržby z hlavní činnosti automaticky zakládá povinnost evidovat tržby i z minoritní činnosti bez dalšího posuzování kritérií, není žádným způsobem odůvodněno. Metodický pokyn postrádá jakoukoliv správní úvahu, která by přijaté pravidlo blíže rozvedla a podložila.

18. Žalobce svou odvolací námitku formuloval dostatečně určitě, přičemž mířil na nesprávnou aplikaci ust. § 37 odst. 1 zákona o EET. Aplikaci zákonného ustanovení správním orgánem nelze obsahovat toliko Metodickým pokynem, který navíc nemá své závěry náležitě právně podloženy. Krajský soud tak uzavírá, že žalovaný nedostal své povinnosti stanovené § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, když nepřezkoumal prvostupňové rozhodnutí v rozsahu předmětné odvolací námítky, čímž zatížil napadené rozhodnutí závažnou procesní vadou. Povinnost správního orgánu vypořádat se dostatečným a přesvědčivým způsobem s námitkami účastníků platí tím spíše pro odvolací orgán, neboť samotným smyslem odvolacího řízení je právě přezkum správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2014 č. j. 47 A 32/2012-38). V dalším řízení bude zapotřebí, aby se žalovaný náležitě zabýval druhem zboží, z jehož prodeje pocházela tržba, o jejíž evidenci se v posuzované věci jedná, a to z pohledu ust. § 37 odst. 1 písm. b) bod 2. zákona o EET, a vyhodnotil, zda se na ně vztahuje zákonná výjimka či nikoliv.
19. S ohledem na výše učiněné závěry považuje krajský soud za nadbytečné zabývat se jakýmkoliv dalšími žalobními tvrzeními.
20. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, konkrétně pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Současně byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu a dále z nákladů za právní zastoupení, a to za dva úkony právní služby po 3 100 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč, DPH ve výši 21 % (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 14a vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění a § 57 odst. 2 s. ř. s.) Náklady řízení celkem pak představuje částka 11 228 Kč.
22. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 22. ledna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu